ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Ἴδε συνέχειαν ἐν τόμῳ τοῦ ἔτους 1883 σελ. 25, 87, 147 καὶ 197, ἐν τόμῳ τοῦ ἔτους 1884 σελ. 21 καὶ ἐν τῷ τοῦ 1885 σελ. 1 καὶ 65.)

Ἀρ. 88-91.

Ἐν μεταγενεστέρῳ τοίχῳ περιβάλλοντι τὸ ἱερὸν εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι τέσσαρες ἐνεπίγραφοι πλάκες ἐπιστέφουσαι τὸ πάλαι περιφερὲς ἐξεδροειδὲς βάθρον, τοιοῦτον ἔχον τὸ σχῆμα, οἷον π.χ. τὸ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1882 εἰκονισμένον (Πίναξ Β'. ἀρ. 2). Τοιαῦται ἐξέδραι, χρησιμεύουσαι ὡς βάθρα ἀγαλμάτων καὶ ὡς καθίσματα, ἀπεκαλύφθησαν πολλαὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ θὰ ἐχρησίμευον βεβαίως εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες περιδιαβάζοντες ἐν τῷ ἱερῷ ἔπρεπε νὰ ἔχωσι κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις καθίσματα, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἀναπαύωνται.

Ἐπὶ τῶν λίθων τούτων ἀναγινώσκονται αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

α'.

...ΔΑ ΣΩΔΑΜ..ΕΥΚΛΙΠ.....ΑΝ..ΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥ
...Α ΡΙΟΙΤΑΝΤΑΣΘΥΓΑΤ...ΘΥΓΑΤΕΡΑΛΑΦΑΝΤΑΝ
...ΑΝ ΕΥΑΝΘΕ...ΠΙΔΑΥΡΙΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

β'.

ΣΩΔΑΜΟΣΕΥΚΛΙΠΠΟΥΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟ-
ΤΑΝΑΥΤΩΝΘΥΓΑΤΕ.ΑΧΑΡΙΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

γ'.

.....ΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΟΝΑΥΤΑΣΠΑΤΕΡΑΤΗΛΕΜΑΧΟΝΤΗΛΕΦΑΝΕΟΣ
.....ΑΤΕΡΑΧΑΡΙΚΩΝΙΚΑ·ΕΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

δ'.

ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔ
ΣΩΔΑΜΟΝΕΥΚΛΙΠΠΟΥΕΠΙΔΑ

α'.) Σώδαμ[ος] Εὐκλίπ[που Λαφ]άν[τα] Τηλεμάχου ἐπιδαύριοι τὰν τᾶς θυγατ[ρὸς] θυγατέρα Λαφάνταν
Εὐάνθε[ος ἐ]πιδαυρίαν Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι

β'.) Σώδαμος Εὐκλίππου, Λαφάντα Τηλεμάχου ἐπιδαύριο[ι] τὰν αὐτῶν θυγατέ[ρ]α Χαρικὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι

γ'.) [Λαφάντα] Τηλεμάχου ἐπιδαυρία τὸν αὐτᾶς πατέρα Τηλέμαχον Τηλεφάνεος [καὶ τὰν μ]ατέρα Χαρικὼ Νικα[ρ]έτου Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι

δ'.) Λαφάντα Τηλεμάχου ἐπιδ[αυρία τὸν αὐτᾶς ἄνδρα] Σώδαμον Εὐκλίππου ἐπιδα[ύριον Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῷι].

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251

Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνηγέρθη, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τῶν συζύγων Σωδάμου καὶ Λαφάντης πρὸς μνήμην αὐτῶν τε καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν. Τῆς οἰκογενείας δ' αὐτῶν ταύτης, ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 14 καὶ 75 ἐπιγραφὰς (Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 31 καὶ 1884 σελ. 29), ἃς διακρίσεως χάριν σημειοῦμεν διὰ τῶν ε' καὶ ζ' (1), ποριζόμεθα τὸ ἑξῆς γενεαλογικὸν διάγραμμα:

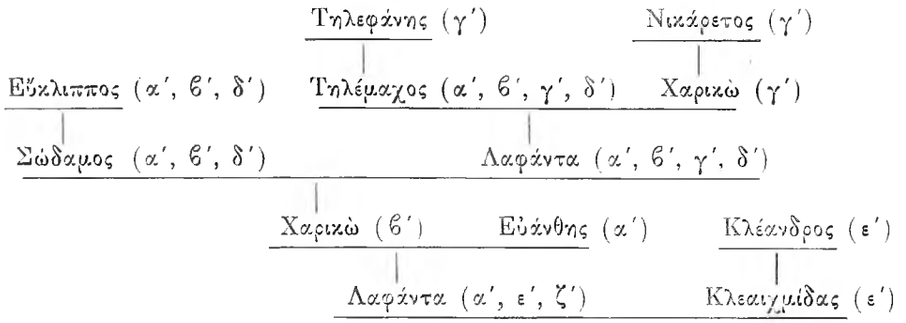

Ἐν τῷ διαγράμματι τούτῳ βλέπομεν μάλιστα τὴν συνεχῆ ἐπανάληψιν τοῦ τῆς μητρὸς ὀνόματος. Οὕτως ἡ Λαφάντα, ἧς ἡ μήτηρ ἐκαλεῖτο Χαρικώ, εἶχε θυγατέρα καλουμένην Χαρικώ, αὕτη δὲ, ἡ τῆς Λαφάντης θυγάτηρ, εἶχε θυγατέρα καλουμένην Λαφάντην. Κατ' ἀναλογίαν, ἂν ἡ Λαφάντη αὕτη, ἡ τοῦ Κλεαιχμίδου σύζυγος, εἶχε θυγατέρα, αὕτη θὰ ἐκαλεῖτο Χαρικώ.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀρ. 15 (Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 31) μνημονευομένη *Λαφάντα Τηλεμάχου* ἐπιδαυρία εἶνε ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ γ' μνημονευομένη· τίς ὅμως ὁ *Δαμοκλῆς* Δαμοκλέους, ἄγνωστον· σύζυγος αὐτῆς, ὡς θὰ ὑπέθετέ τις, δὲν εἶνε, διότι τοιοῦτος ἦτο ὁ Σώδαμος.

Ἀρ. 92-93.

Ἐν πλακὶ τετραγωνικοῦ βάθρου ἐκ τιτανολίθου ἐχούσῃ ὕψ. 0,78, πλ. 0,58, πχ. 0,30, ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς:

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΒΡΕΑΣ ΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΑΡΓΕΙΟΙ ΕΠΟΗΣΑΝ

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμοπείθους
Ἀργεῖοι ἐπόησαν.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐνταῦθα μνημονευομένους τεχνίτας ἴδε καὶ ἑτέραν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐπιγραφὴν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 153 ἀρ. 52. καὶ πρβ. E. Loewy, Inschriften griech. Bildhauer n. 269. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ ταύτην, τὴν τοὺς ποιήσαντας τεχνίτας δηλοῦσαν, ἦτο κεχαραγμένη ἡ κυρία ἐπιγραφή, ἥτις ὅμως ἐξηλείφθη ἐν ὑστερωτέροις ρωμαϊκοῖς χρόνοις· οὕτω δ' ἀντ' αὐτῆς ἐχαράχθη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

Παρατηρητέον ὅτι γέγραπται ἁπλῶς *πόλις*, ἄνευ τοῦ ἄρθρου.

(1) (ε') Λαφάντα Εὐάνθεος | ἐπιδαυρία τὰν αὐτᾶς | ἄνδρα Κλεαιχμίδαν Κλεάν | δρου ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι | καὶ Ἀσκλαπιῶι.

(ζ') Ὁ δᾶμος ὁ Μεγαρέων Λαφάνταν Εὐάνθεος ἐπιδαυρίαν ἀρετᾶς ἕνεκεν κτλ.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251

ΠΟΛΙΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΘΙΑΣΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

Πόλις Ἐπιδαυρίων Θίασον
Ἀριστοδάμου ἐπιδαύριον ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν

Ἀρ. 94.

Ἐπὶ τετραγωνικοῦ ἐπιμήκους βάθρου ἐκ τιτανολίθου (ὕψ. 0,30, πλ. 1,23, πχ. 0,60), σωζομένου κατὰ χώραν εἰς ἀπόστασιν ἕνδεκα περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς ἐν *δακτυλικῷ ἑξαμέτρῳ* γεγραμμένη ἐπιγραφή:

ΔΡΥΜΟΣΓΑΙΣΘΕΟΔΩΡΟΥΟΛΥΜΠΙΚΟΝΕΝΘΑΔΑΓΩΝΑ
ΗΝΓΕΙΛΑΥΘΗΜΑΡΔΡΟΜΕΩΝΘΕΟΥΕΙΣΚΛΥΤΟΝΑΛΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΙΑΣΓΑΡΑΔΕΙΓΜΑΠΑΤΡΙΣΔΕΜΟΙΙΠΠΙΟΝΑΡΓΟΣ

Δρυμὸς παῖς Θεοδώρου ὀλυμπικὸν ἐνθάδ' ἀγῶνα
ἤνγειλ' αὐθῆμαρ δρομέων θεοῦ εἰς κλυτὸν ἅλσος,
ἀνδρείας παράδειγμα, πατρίς δέ μοι ἵππιον Ἄργος.

Κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη προέρχεται, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν ἀλεξανδρινῶν χρόνων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχει ἐπιμήκης κοιλότης πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἀναθήματος.

Ἡ λέξις *Δρυμὸς* ὡς ὄνομα προσώπου εἶνέ μοι πρωτοφανής.

Ἀρ. 95.

Ἐπὶ πλακὸς βάθρου ἐκ μέλανος τιτανολίθου (ὕψ. 0,30, πλ. 0,92, πχ. 0,81) ἀναγινώσκονται τάδε:

ΑΠΙΑΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ
ΤΟΚΟΙ
ΝΙΚΟΜΕΝΗΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΙΕΠΟΗΣΑΝ

Ἀπία Ἀριστίππου
Τὸ κοι[νὸν . . .
Νικομένης,
Τιμόστρατος,
Ἀθηναῖοι ἐπόησαν.

Ὁ πρῶτος στίχος προσετέθη ὑστερώτερον· ἡ κυρία δ' ἐπιγραφὴ εἶνε: Τὸ κοι[νὸν] κτλ. καὶ εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ τεχνῖται Νικομένης καὶ Τιμόστρατος, οἵτινες θὰ ἤκμαζον ἴσως κατὰ τὴν Δ' π.Χ. ἑκατονταετηρίδα, ὡς δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων (πρβ. καὶ E. Loewy, Inschriften griech. Bildhauer n. 131 *a*). Συνείχετο δὲ ὁ λίθος ἑτέρῳ πρὸς δεξιὰν λίθῳ, ἐφ' οὗ ἐξετείνετο ἡ ἐπιγραφή: Τὸ κοινὸν κτλ.

Ἡ λέξις *Ἀπία* ὡς ὄνομα γυναικὸς εἶνέ μοι πρωτοφανής.

Ἀρ. 96.

Ἐπὶ τετραγωνικῆς πλακὸς βάθρου ἐκ τιτανολίθου (ὕψ. 0,72, πλ. 0,63, πχ. 0,60) ἀναγινώσκονται τάδε:

ΟΛΥΜΠΙΑΣΚΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΚΑΙΝΙΚΙΣ
ΤΟΜΠΑΤΕΡΑΝΙΚΑΤΑΝ
ΝΙΚΑΤΑΕΡΜΙΟΝΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ὀλυμπιὰς καὶ
Ὀλυμπιόδωρος καὶ Νῖκις
τὸμ πατέρα Νικάταν
Νικάτα ἑρμιονῆ
Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251

Ἀρ. 97.

Ἐπὶ τετραγωνικοῦ λίθου ἐκ τιτανολίθου ἀναγινώσκονται τάδε:

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ

Ἀγαθῇ τύχῃ
Ἀθηνᾶι πολιάδι
ὁ ἱερεὺς τοῦ
σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ
Δαδοῦχος
κατ' ὄναρ.

Δαδοῦχος εἶνε τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἱερέως, ὡς φαίνεται. Ὕψ. 0,62, πλ. 0,38, πχ. 0,26.

Ἀρ. 98.

Ἐπὶ τετραγωνικοῦ μαρμαρίνου λίθου ἔχοντος ὕψος 0,84, πλ. 0,75 καὶ πάχος 0,60, ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς:

ΑΡΤΕΜΙΛ
ΟΡΘΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ

Ἀρτέμι[δι]
ὀρθίᾳ
Διονύσιος
κατ' ὄναρ.

Παρὰ πόδας εἶνε κεχαραγμένος κύκλος, ἐν ᾧ οἱονεὶ φύλλον κισσοῦ, καὶ παρὰ τὸν κύκλον τὰ γράμματα ΠΒ. Ταῦτα δὲ τὰ γράμματα, καὶ ἄλλοτε ὑποθετικῶς ὑπεδήλωσα ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ (1884, σελ. 25, ἀρ. 66) καὶ νῦν μετά τινος βεβαιότητος ἐπαναλαμβάνω, εἶνε ἀριθμοὶ δι' ὧν ἦσαν ἠριθμημένα τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα.

Ἡ Ἄρτεμις ὡς *ὀρθία* ἐλατρεύετο πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα ἐν Σπάρτῃ, περὶ ἧς ὁ Παυσανίας λέγει τάδε (3, 16, 11): καλοῦσι δὲ οὐκ Ὀρθίαν μόνον ἀλλὰ καὶ Λυγοδέσμαν τὴν αὐτήν, ὅτι ἐν θάμνῳ λύγων εὑρέθη, περιειληθεῖσα δὲ ἡ λύγος ἐποίησε τὸ ἄγαλμα ὀρθόν». Ἀλλὰ τὴν καταγωγὴν τῆς λέξεως δυνάμεθα, νομίζω, νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς παραβάλλοντες αὐτὴν πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 28 ἐπιγραφὴν (Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 89) *Ἀσκληπιῷ ὀρθίῳ Διονύσιος*. Κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ὁ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐπιγραφαῖς μνημονευόμενος Διονύσιος εἶνε πιθανώτατα τὸ αὐτὸ πρόσωπον· ἀλλ' εἴτε οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα εἴτε ἄλλως, ὁ Ἀσκληπιὸς καλεῖται ὄρθιος οὐχὶ διότι τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἦτο ὄρθιον, διότι ὑπῆρχε καὶ καθήμενον αὐτοῦ ἄγαλμα, ἀλλὰ διότι θεραπεύων τοὺς κατακεκλιμένους ἀσθενεῖς ἐποίει αὐτοὺς ὀρθίους (πρβ. καὶ ἑτέραν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ 1883, σελ. 150, ἀρ. 44). Καὶ ἡ Ἄρτεμις ἄρα ἐκαλεῖτο πιθανῶς ὀρθία, ὡς ἔχουσα καὶ αὕτη θεραπευτικὴν δύναμιν καὶ ἀνεγείρουσα τοὺς ἀσθενεῖς, δι ὃ ἐκαλεῖτο πρὸς τούτοις *σώτειρα*. Τοιαύτην δὲ ἰδιότητα ἀποδίδοντες αὐτῇ δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν κάλλιστα, διατὶ ἐλατρεύετο αὕτη ἰδιαζόντως ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν ᾧ καὶ ναὸς αὐτῆς ὑπῆρχε. Εἶνε δὲ καταφανὲς ὅτι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἡ Ἄρτεμις, ὡς θεὰ δηλ. ἔχουσα θεραπευτικὴν δύναμιν, εἶνε ἡ Ἄρτεμις Ἑκάτη· εἰς ταύτην δὲ τὴν θεὰν ἀνῆκε καὶ ὁ ἀνακαλυφθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος (ἴδε ἔκθεσίν μου περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1884).

Ἀρ. 99.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς χρησιμευούσης ἀρχιτεκτονικῶς ὡς γείσωμα ἀρχιτεκτονικοῦ μνημείου ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς:

ΠΛ ΟΙΝ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΝ
ΣΕΚΠΟΜΙΛΑΡΙΑΝΟΣ
ΑΛΚΑΣΤΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΙΟΣΚΑΤΟΝΑΡ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251

[Ἡλίῳ καὶ τ]οῖν Διοσκούροιν
Σεκοῦνδος Πομπώνιος Ἱλαριανὸς
Ἀλκάστου Λακεδαιμό
νιος κατ' ὄναρ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου εἶνε κεχαραγμένοι δύο ἡμίσεις κύκλοι καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου οἱονεὶ φύλλον κισσοῦ. Εἶνε δὲ κεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῇ ἀντιστρόφῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἐγένετο αὐτοῦ δευτέρα χρῆσις. Ὕψ. 0,98, πλ. 0,53, πχ. 0,32. Μῆκος γραμμάτων 0,032.

Ἀρ. 100.

Ἐπὶ μονολίθου ἐπιστυλίου καὶ διαζώματος μνημείου ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ἀναγινώσκονται, ἐν τῷ ἐπιστυλίῳ, τὰ ἑξῆς:

ΡΙΣΤΑΡΧΟΣΕΡΓΙΝΟΥΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

[Ἀ]ρίσταρχος Ἐργίνου Ἀσκλαπιῶι.

Τὰ γράμματα φαίνεται ὅτι ἐχαράχθησαν κατὰ τοὺς ἀλεξανδρινοὺς χρόνους. Μῆκος 2,70, πλ. 0,40, πχ. 0,31.

Ἀρ. 101.

Ἐπὶ χαλκοῦ ἐλάσματος ὄντος τὸ πάλαι δι' ἥλων προσκεκολλημένου ἀναθήματί τινι ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς ἐν ἰσομεγέθει πανομοιοτύπῳ δημοσιευομένη ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή, ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν μέχρι τοῦδε εὑρεθεισῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐπιγραφῶν:

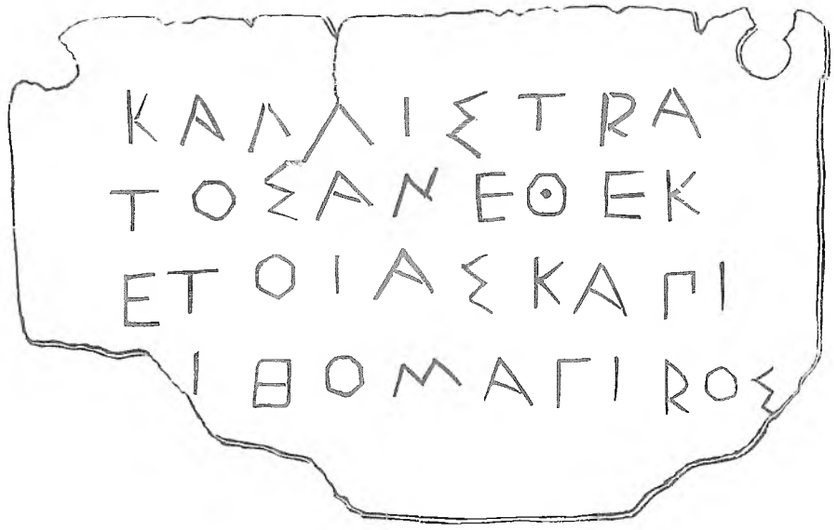

Καλλίστρατος ἀνέθεκε τοῖ Ἀσκ(λ)απι[ῶ]ι ὁ μάγιρος.

Τὸ ἔλασμα τοῦτο εὑρέθη ἐν τῷ νοτιοανατολικῷ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ οἰκοδομήματι Α. (ἴδ. τοπογραφικὸν σχέδιον τοῦ ἱεροῦ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1884).

Τύπος *Ἀσκαπιὸς* οὐ μόνον ἄγνωστος ἀλλὰ καὶ ἀπίθανος εἶνε, διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ἐνταῦθα παρελείφθη τὸ Λ ἐκ λάθους τοῦ χαράκτου. Ὁ Καλλίστρατος δὲ θὰ ἦτο γνωστός τις μάγειρος ἢ διετέλει ἔσως καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἱερῷ.

Ἀρ. 102.

Ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοδομήματι, ἐν ᾧ εὑρέθη τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ χαλκοῦν ἔλασμα, εὑρέθη καὶ τὸ ἑξῆς μαρμάρινον πινάκιον:

(Ἴδε ξυλογράφημα ἐν τῇ ἑπομένῃ σελίδι)

ἐν ᾧ τὸ λατινικὸν δίστιχον:

Cutius has auris Gallus tibi voverat olim
Phoebigena, et posuit sanus ab auriculis.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251

Κύριον ὄνομα Cutius εἶνέ μοι ἄγνωστον, τὸ Τ ὅμως διακρίνεται ἐναργῶς ἐν τῷ λίθῳ, ὥστε ἡ ἀνάγνωσις εἶνε βεβαία.

Ἐν τῇ λέξει olim τὸ I εἶνε συμπεπλεγμένον μετὰ τοῦ M.

Τὰ γράμματα ἦσαν ἐρυθρῷ χρώματι κεχρωματισμένα· φαίνεται δ' ὅτι καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ λίθου ἐπιφάνεια ἦτο κεχρωματισμένη καὶ δὴ κεχρυσωμένη, διότι διακρίνονται ἐν αὐτῇ ἴχνη χρώματος καὶ χρυσοῦ. Ὑψ. 0.35, πλ. 0.36, πχ. 0.045.

Π. Καββαδιας.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΞ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

α	β
ΔΙΟΝΥΣΟΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΑ
ΙΣΑΝΕΘΗΚ	ΕΘΕΠΟΜΠΟΣ
ΣΤΡΟΤΩΝ	
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣ	
5 ΕΠΟΙΗΣΑΤΑΝ	
ΘΗΒΑΙΩ	

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 01:07:11 EEST - 18.222.67.251